

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

En ny klådes-kostan med west, och i ny af camelot, åsven med west, äro til köps hos Stråbdaren, Måster Peter Lundgren, hwarest om priset fås underrättelse.

Priset stiger hos oss på alla waror, til och med watten. Det som köres isfrån Kallebäck, kostar nu mera kannelals hemtat i styfwer, men terminals en half. Jdkaren af denna nåring har försäkrat mig, at en häst underhålles nu med större kostnad, och trampar dyrare för, at förtiga flera ingredientier i sakens oflanderliga råtmätighet. Wär årlige Nebba har ock känning af den tryckande Berel-coursen.

Rättelser, rörande Disputationen om Götheborgska Fabriquer.

Emot Författarens upsåt hafwa följande fel insmugit sig i nämnda Disputation. Sidan 18, r. 15, står forq, läs fork; s. 20, r. 23, står drifts nu, läs brefs då; s. 21, r. 24, står för egen räkning, läs för Ostindiska Compagniets räkning; s. 22, r. 8, står kettinq-flåring, läs kett-flåring; dito, r. 15, står Kottspelerier, läs Kottspolar; s. 24, r. 4, står Kopparmynt, läs Silfvermynt; s. 25, r. 26, står wandmakaren, läs waddmakaren; s. 25, r. 3, står prästestampar, läs prässar och 16 stampar; s. 28, r. 22, står trenne, läs twånne; s. 32, r. 23, står samnar, läs alnar.

Götheborgska Magasinet.

Fördagen, den 25 Julii 1761.

Min Herre,

Jag har ej nog insigt, at än kunna för min del bifalla den historiske artikelen, som inkommet i Magasinet N:o 24, s. 378-380. Inlemnar altså följande frågor:

1) Om Are Frode säger med tydeliga ord, at Konung Ragnar Lodbroks son drap Emund det helige?

2) Hwar står det i gamla Swenska handlingar, at Konung Ragnar, Sigurd Kings son, hade en son Iwar, som efter Fadrens död kom til England? Doch låt wara.

3) Om det är obegripeligt, at gamla Nordiska Sagor wäl haft sig bekant Konung Ragnar Lodbrok, men icke så wetat af en yngre Ragnar Lodbrok, hwilken ej war Konung, och altså blandat dem ihop bägge?

4) Om icke Iwar, som sökes, war son til en Herre i Dannemark, hwilken het ungefär Lodbrok, och

och lefde under Konung Gorm hin gamles regering, d. å. öfwer 100 år sednare, än Hans Majest. Ragnar Lodbrok? Engelska Historien, Dromton till exempel, lyskar dit hän.

5) Om icke samma Engelska tideböcker gifwa anledning at säga, det Iwar blifwet slagen i England, och alltså ej fordböd därstädes? Så berättar Simeon Dunelmensis.

6) Sant är det, at Harald Gormson, eller Blåtand, war i sjerde led yngre än Ragnar Lodbrok, doch med förbehåll, at då bör Haralds dödsår, eller hela des lifstid, icke inberäknas tillika, hwilket more emot systemet. Annars få wi här så godt som 5 leder, och således 46 eller jämt 40, i stället för 13 år. Detta blir då ingen bagatelle, på så få leder. För öfrigt brukas slägt-räkningen för sigtligast, när den sträcker sig til flera leder. Annat nu at förtiga. Jag wil blott anmärka härwid för ro skull: Emund Griffson war så wäl Konung Ragnars sonsons sonson i den Swenska Konungalängden, som Harald Blåtand i den Danska. (Den förra åger alt ut igenom mer wisshet, än den sednare.) Låt då för samtida räkningens skull Emund dö, öfwen som Harald, i året 980. Men således skulle det tilldraget sig, at Emund dödt allenast et par eller 3 år förr, än des sonsons sonson Niof Skötkonung föddes.

7) Om icke imellan Ragnar och Er. Emundsons döds-år böra så godt som 6 leder räknas? Således kan Ragnar hafwa florerat uti början af ottonde Seculum.

8) Om

8) Om den besyning är ense med en ren critique, at hos Sturleson bör läsas sextio år i stället för tio? Genom sådan egenwillighet skulle ingen ända blifwa på willerwallor.

9) Om icke det wil menas, efter Herr Magisters gifning, at Emundson måtte dödt år 934? Således har då des efter honom i 50 år regerande son dödt år 984. Kostar det nu icke et nytt bryderi, at jämka räkningen för Erik Segersfäll och Niof Skötkonung, at desse ock så, om ej regera, doch lefwa? Och huru rimmar sig sådant Emundsons döds-år därmed, at Harald Hårfagre, såsom född år 854, dog helt wist år 937? Uke Bonde säger likwäl, såsom en dags sanning, at Er. Emundson war gammal, när Harald war i bloma Aldurs? Se Har. Hårf. Saga, 15 Cap.

Jag smittrar mig ej, at dessa twifwelsmål aldeles hindra Herr Magister Hedström, at nu längre hålla des stål för oumfultöreliga. Jag har blott welat påtaga mig detta lilla beswäret, för at gifwa Herr Magistern kanske någon anledning til fogeligare tankar, och at gunstigt åtnöjas med hwad som redan är åtgjordt til tideräkningens hedder och drägeliga wisshet.

Gamla Nyheter*.

Berättelse om Dheras Majesteter Drätningarnas, Prinsen och Princessans,
G 3 2 och

* Denna, förmodeligen interessanta, Antiquitet är inlemnad af Herr Brunjeansson.

och andra förnåhme Herrars närwar
relse, widh Upsala 1689 in Aug.

Udrasförst när Deras Majesteter Drättningarne, Princen och Princessan reeste ifrån Upsala, kommo dhe till en park emellan gamla Upsala, och Herr landshöfdingens gård Gällabred warande, hwarest twänne råfwar uthi en anständig jacht bleswe Futne, den ene af Princen, och den andre af Gref Douglas. Sedan jachten wardt ändad, reeste Deras Majestäter till gården, då wore uthi förwäg äthfällige hiordar, som lågo i markene, och hwar hiord hade sin egen heerde och heerdarinna. Somlige af heerdarna wore grön klädde, somlige röda och somblige brofota. När Deras Majesteter nåfades bättre in till them, hwarest dhe lågo i beet med sine hiordar, begynna the som achtade boosfapen blåsa i horn; sedan the som förde sären, i flödter, och de som drefwo getterna blåsa i Skallmåjor. Men hände sig, när Deras Majesteter komme närmare in till gården, kommer Diana medh fyra sine nympher framlöpandes uthaf sin sidssta jacht, som hon medh sine nympher ehyhället hafwer, och biuder Deras Majesteter in, medh föllliande verser:

I.

Eders Majestäter som bewårda
Ate försära och besee,
Min park och des lunder wärna,
Ehr behe jag at mig må fsee
Den nåden, at i hyddan min
J willien tråda med mig in.

Hon

Hon är wäl ringa uthaf ämne,
Och fattig af förnöjelse;
Men om des taak den lyckan lemnas,
Att J dher under Eder tee,
Då blir hon rijk uthaf alt godt,
Då blir hon härlig som itt slätt.

När hon det hade uthsunget, gå Deras Majesteter in i huset, som war klädt innan till medh ekelöf, och uthan till öfwer heele gården medh granrijs, och strax satte Deras Majesteter sig till bords, och tå anwättades maten. Lijet derefter hemkomma heerdarne och heerdarinnorne medh sine hiordar till at hwijsla, då uplåtes dörrarne, at Deras Majesteter kunde se på deras indriswande, som skedde mit igenom gården: när de en stund hafwa surtit, begynna sem af Dianå nympher på at sjunga föllliande verser:

Den ena nymphen söng denna första vers för Drättningen allena.

D Hielte-Mohr J som bären
Eron och Scepter i Ehr hand:
J som uthaf himten ären
Skäncker detta folk och land,
Eder himbla bygd och seder
Kropp och siäls fullkomlighet

G 3 3

Rep.

Rep. Skal i marmor och i ceder:
Minnet gör odödligheet.

Den andra för Enkio-Drättningen.

Ewiget skall på Parnassi högder
Op til werldens ände-part
Edert lof med tusend frögder
Höras, och Ehr nådes Sool,
Som os lyfa skall från slägte,
Och till slächte priffas stoor:

Rep. Höga himblens gunst betäcker
Konungens och landsens Mothr.

Den tredie nymphen söng för Princen.

Men tu Konga-blodh och ämne,
Swea Rijkes Dnasteen,
Mars och Phåbus skall dig lemna
All sin machter, alt sitt steen,
Du skall bli den stora Gudhen,
Du skal blifwa Kong C A R L liff,

Rep. Stor i råd och stoor i dåden,
Af förstånd och wijsdom rijf.

Den fierde för Princessan.

Uth Princessan vthaf Norden,
Nådenes Gudinnor tree,
Och Minerva nedh på jorden
Ähre kompne till at giece

All sin machter, all sin häfwor,
Skönheet, dygd, förnöjelse:

Rep. Ja hoos henne medh all gäfwor
Pallas boor och Gratiä.

Alle nympherna tilhopa för heela Kongl. Hufets
wälgång.

Himlen sielf som hahr måst swäria

Medh Kong Carl sit förbund,

Han skal fästa, han skall wäria

Konga-huset och des grund:

Så att det skall i mång hundra

Ähr ha sin beständigheet,

Rep. Och mång hundra tusend undra
Bppå des lycksaligheet.

Sedan detta war ändat, gingo de straxt till fön-
stret, hwarest vthan för war giord en lastve af brä-
der, då ginge alla nymphes, heerdar och herdarin-
nor vth i trågården, och goswo sig i en ring fring
om lastven, strax efter begynna speelmännerna at
speela, då framkom vthi en honeur 8 dansmästa-
re, som dansade för Deras Majesteter Drättnin-
garna, Princen och Princessan, gick mycket wäl,
at de hade sin förnöjelse der af. Sedhan kom en
galen bonde, som gjorde ända på dansen, och när
Deras Majesteter afreste, följde alle nymphes,
heerdar och heerdinnor till wägen, och ändades så
alt medh glädie.

Ex amico sequentia.

Öfwerfändes en kort relation om det som wid Majesteternes warande här i Upsala, och särdeles wid Landshöfdingens gård, der de woro till måltijds, sig tilldragit, föruthan det som relationen innehåller, är detta, at nympherne som framkommo på wägen mötandes Drätningarna, wore Professors dottrar, såsom Sahl. D. Hoffwenii Annika ic. Desse nymphes wore klädde träffelig prägligt, hafwandes kläder från Stockholm; the wore klädde efter Gudinnornas sätt, som dhe finnes afmålade bara till bröstet. Då de uhr Fogen framkommo, hadhe dhe fogar på ryggen med pijslar uti, och en båga i den ena handen; i den andra willebråd som dhe stutit, och effter sången lefverade Drätningarna hwar sin til döds stuten fogel. I gårdet brede wid wägen wore församblade boskap en anseelig hoop från näste byar, Item såår, getter, swijn och giås, hafwandes hwar parten sine wisse förordnade opwachtare. En herde och en herdarinna fölgdes äth: Ibland heerdarne war Prof. Gjöding, Simon Swedhe, samt andre Studenter, hafwandes särdeles klädebräckt och löfkranger om hufwudet: herdinnor wore af Upsala Stadzjungfrur. Heerdarna blåste i Fallmeijor och pijsor, och brede wid wägen i Fogen på en backskulte en stoor hoop wallkullor, hwilka med sine horn blåste, at det dundrade i jorden. Alt hwad på gården war, huus, trappor, gålf, ic. woro vthan till med granrijs

granrijs öfwerdragne, och gafs anseende till ijdel fog och eij nogon gård, innan till wore waggiarna samt sielfwa faten på bordet med ekelöf öfwerdragne. Dansmästarene woro i Romersk habit, hafwandes förmunende ansigten, ibland hwilka unga Thegner. Bonden som framkom war en Student, hade en svart bonderöja, stort stägg, han sadas hafwa upwäckt siesta lusten bland alla, hafwandes en tobakspijpa i hatten, och lectar effter sine såår, som han bestycke en annor hafwa bortskult. Han kom och jemmäl i tahl med Drätningen, kallat henne grannes Mohr ic. och agerar alt effter Uplands tahl och bondemaner, och så Drätningarna reeste bort, fölgde han medh långt stycke effter wagnen, och badh hälfa go dag hem, ic.

Uti Academien war Princen twenne gånger, effterföljandes G. Lindsköld och Nordhielm, han satt fram på bänken wid cathedra. Prof. Willberg läste immerfort uti sin Mathesi vthan uppehåld, så steg Nordhielm af bänken, och badh han wille läsa på Swänsta, och på taflan afripta ut pentagonum eller 5 hörning stang ic. Der ifrån ginge dhe uti biblioteket, hwarest dhe af Wolf Stiernberg hade godt nöje.

Sedan i Domkyrkian, at taga information af Samuel Kläckare, och då dhe komme til S. Griefs been, frågade Princen hwad han varit för en? G. Lindsköld swarade: En Konung. Och tillade: Hans been äre sådana sem andras been, och sådana skola wåra been blifwa effter döden. Princen swarade, det tror jag heel wäl.

Andre dagen war Princen åter i Academien, tå D. Drossander wisse alle sine experimenter, och uti en särdeles watspruta, huru rarefactio och condensatio seer, och tå han det giordt, begiärte Princen at så giöra det samma, och wände så medh willia ändan at Herrarna, sprutandes dem öfwer medh watn. Doctorn sedhan ladhe en tåtting uti itt trint glas, pumpade uth wädret, dhå tåttingen så fort som wädret utgick, segnade nedher och war såsom dödder: åter pumpade han wädret in, och tå begunnte tåttingen reesa sig up, och omsider springa omkring och stunga, hwar af de som intet förstodho saken, mente at Drossander kunde gifwa döda tåttingar lif, somblige meente han brukade truldom och kunde förwända synen.

På flättet i Majjesteternes närwaro deponerades Gref Bredes och G. Lindskiölds söner. Depositor har i 8 dagar agerat öfwer med dhem, hwarföre dhet ock gick lustigt. Depositor, och jämwäl efter depositionen Spole decanus, hölle sine orationer på Swänska, och hade depositor nogre argument och skåhl at wissa, hwarföre man sitt första insteeg till studier och wijsheet medh leek och kärthelligheet begynna plågar? Ibland hwilka detta war det förnämsta: At såsom wåra studier åhro och kallas frije konstler, så böre dhe intet medh noget twång, uthan medh lust och leek begynnas, och alt framdeles såsom medh leek och lust hrekias och öfwas ic. Sedhan effter förättad deposition ginge några pager omkring, som bödo alle gå och som icke woro af Academiske Staten, och sedan presenterades confect, wijn och böll långt på natten för Profess.

Profess. och Studenterne. Bägge G. Wrede och Lindskiöld woro mycket lustige.

In mehra: fört wid Drättningarnas ankomst till Upsala hade Profess. Rudbeck befallt, at i ingången till Drättningarnas sahl, Fulle stå sina gås-sar tätt in till hwar andra på små påhlar swäswande bägge sidor om ingången, warandes klädde i hwiita kläder såsom beläten, hafwandes wijnklaser i händerne: Men som Drättningarnes ankomst war emot alles förmodan hastig, fick intet Rudbeck tid till at ställa sine piltar i sin behörige ordning, det honom förtröt, sadhe fördenfull till Drättningarna: I Stoln wara wälkomne, men denna gången förbittidhe åhren i komne, ic. Jag förgat att anmähla, huru wid landshöfdingens gard under måltijden Profess. Rudbeck hölt näfwen såsom en suur för munnen, och Liöt Swänst löfn för hwar skåhl som dracks, at för hans starka utblåsande skull det dundrade i sahlen, som hade det sedt med små stueken, ståendes Drättningen wid ryggen. Uti Academien höll Profess. Lagerlöf en Orat'on på latin, då Princen andre gången war i Academien, tackandes honom på alles wågnar för sin Disposition och hugnelige närwarelse ic. Mehra en annan gång.

(Detta är stafwat och skrifwet på gamla wiser.)

Hvad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 22 Julii.

London	- -	70 $\frac{1}{2}$	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	66 $\frac{3}{4}$	67	M: f R:mt.
Hamburg	- -	71 $\frac{3}{4}$	- -	M: f R:mt.

Stockholms Slott, et af de största Skepp, hvilka Swenska Ostindiska Compagniet utrustat, förde af Herr Capitaine Carl Gustaf Lehman, som nu gjort elloste resan til och från Canton, återkom den 21 dennes, med en fördelagtig ladning. Af hela besätningen saknas 19 man, som til större delen dödt i Canton, bland andre Siver-Fältkären Hr. Fred. Weise, och Under-Bouteilleren, Anders Dahlberg, utom 2 män, som olyckeligen omkommet. Nämte Capitainen, Herr Carl Gustaf Lehman, äro följande Herrar Officianter hemkomne: Förste Styrman Herr M. Holmers, Andre Herr J. B. von Utsfall, Tredje Herr C. F. Boisman. Förste Supercargeur, Herr G. Beyer, Andre Herr C. Bratt, Tredje Herr Fr. Habicht, Fjerde Herr F. Walter. Förste Assistent, Herr B. E. Cöpler, Andre Herr G. B.

G. B. Pring, Skepsfriskwaren, Herr Gerhard Ahlman, Prest, Herr And. Th. Odman. Skeppet affeglade från Göteborg den 23 Febr. 1759, den 27 Martii anlände det til Cadix, affeglade den 28 April, den 23 Masi passerade linien, den 28 Sept. kom til Canton. 1761 den 6 Jan. affeglade från Canton, den 27 Martii kom til Goda Hops Udden, affeglade den 10 April, kom til Senal den 17 Junii, affeglade den 22 sammes, antråde på Göteborgska reddan den 21 dennes.

Antonne äro Skepparne Georg Fothergill ifrån Newcastle med stenkol och ost, Måns Petersson ifrån Grönland med hvalfiske- och Fålspeck, barder och Fålskin, Alexander Grey ifrån Bergen, John Hempseed ifrån Berwyk, och Anders Berg ifrån Friedrichshald med barlast, Jacob Nabstedt ifrån Alloway med fyrkol, Nomme laurendje och Jan Caan ifrån Amsterdam med tunneband, Joh. Peter Windelius ifrån Nantes med salt och bränwin, Lorens ledtman ifrån St. Ubes, And. Stare ifrån St. Mårten, Håkan Olofsen ifrån Poulgain, Simon Jönson och Talenus Christman ifrån Croswik, alle med salt.

Utgångne äro Skepparne Robert Todd til Uetsh, Nils Petersson, William Humes och William Stead til Scotland, Georg Clark til Ungland, John Wright til Hull, och Arfwid Åberg til London med järn och bräder.

Helsingör. Den 13 Julii afgingo Skepparne Johan Gust. Christen ifrån Christiansstad til Amsterdam med beck, Carl Streng och John Alder ifrån

ifrån Dansig til Uddewalla och Götheborg med barlast, Cornelius Jansen ifrån Stockholm til Ungeland med tjära, Jacob Behrman ifrån Westermitt til Lissabon med bräder, Peter Krest ifrån Ubo til Amsterdam med tjära, Anders Kjellström ifrån Stockholm och Helsingborg til Dublin med tjära, Nils Lindberg och Sören Hultin ifrån Götheborg och Halmstad med släpver. Den 14. Johan Gregg ifrån Stockholm til Portugal med järn, Helse Olof sen ifrån Pillau til Götheborg med råg, Bengt Christoffersen ifrån Nstad til Uddewalla med barlast, Anthon Strömberg ifrån Stockholm til Rouen med järn och messingstråd, Christ. Span och Johan Hellman ifrån St. Ubes til Stockholm med salt, Jonas Ohman ifrån S. Ubes til Gesele med salt, Georg Lillie ifrån Stockholm til Hull med järn, Gustaf Weis ifrån Götheborg til Helsingfors med fill, Hindrich Holstretter ifrån Amsterdam til Östersjön, och Joh. H. Meyer Dircks ifrån Bremen til Calmar, bägge med barlast. Den 15. Johan Joachim Gastmeyer ifrån Riga til Amsterdam med frö, Eric Holmberg ifrån Havre de Grace til Stockholm med gips, Ole Trousen ifrån Stockholm til Bergen, och Michael Ruther ifrån Calmar til Bremen, bägge med tjära. Den 16. And. Berg ifrån Stockholm til Lemwerpol med järn, och Michel Kleyn ifrån Amsterdam til Stralsund med stycgods. Den 17. Gust. Söderman och Nicol. Fr. Jacks ifrån S. Ubes til Ubo och Stockholm med salt, Clas Elafen ifrån Götheborg til Östersjön med fill, Hans Pehrson och Meynders Jans ifrån Marstrand

strand til Nyköping med fill, And. Swensen Apelberg ifrån Stockholm til Hamburg med tjära, och Jan Gerris ifrån Bourdeaux til Stockholm med win. Den 18. Olof Nilsson ifrån Malmö til Barberg med barlast, Samuel Pudgeon ifrån Stockholm til Linn med järn, och Gotfrid Witt ifrån Newcastle til Wolgast med salt. Den 19. Magnus Widegren ifrån Stockholm til Lissabon med järn.

Små Kyrko-tidningar.

I morgon prädikar vår nyligen ankomne Domprost, Herr Magister Olof Ekebom, uti Högmesan härstädes.

Collecten, som insamlas samme dag, tillfaller Con-sistorii Amanuensens och Adjuncten wid Domkyrkan, Herr Olof Lindman; som förmodeligen, med eller utan min recommendation, winner benågen åtanka.

I Svenska Församlingen äro ifrån den 15 til den 23 dennes födde 1 Gosse- och 2 Glicko-barn: Döde 1 Gossebarn af kikhosta, 1 dito af slag, och 1 dito af tröst, 1 Glickobarn af slag, och 2 dito af kikhosta.

I Tyska Församlingen föde 1 barn.

Rundgörelser.

Interessenterne uti afledne Handelsmannen, Herr Olof Swenson Bagges, sterbhus i Uddewalla, gifwa härmed almänneligen tillkänna, at bemålte Handelsman den 29 Maji innewarande år igenom döden aflidet, men sterbhuset ännu icke funnat delas; och emedan åtskillige personer låra finnas, som
med

med den afledne i lifstiden handel drifwet, och bland hwilka flere gäldenärer äro; ty påminnas de, at ingalunda låta til någon enskylt Sterbhus-intereffent någon andel affölja, antingen i afräkning eller full betalning, utan ställa sina bref til samtelige deltagarne i Ulof Swenson Waggens sterbhus, så framt Herrar gäldenärer ej wilsa sin skuld å nyö betala, och hålla sig til den enskylte om återbetalningen.

Hos et Herstap, några mil ifrån staden, åstundas en hushållerska, som kan bland annat förestå et kök, och wäl tilweda mat. Underrättelse om wilkoren fås hos Herr Johan Frid. Sponsseger.

Hos Herrar Robert och John Hall är til köps utomordenteligen godt Jersf kött, insaltet uti tunnor, och skåft uti fastager från samma landstap: det förra wäger 12 lispund, och kostar 43 Daler S:mt tunnan; det senare wäg. 7 lispund, och säljes för 32 Dal. fastagen: åspen finnes där et parti godt Ängelske säl-läder.

Gården Steka kallad, belägen up wid Nyebro, som waret bebodd af Jonas Ahlqwist, är til salu, kan ock mot arrende tilträdas. Närmare underrättelse härom lemnas mundteligen.

Borgaren Nils Apelbergs utom nye port, eller wid stampen, belägna hus och plantage erbjudes til salu. Om priset m. m. fås underrättelse hos bemalte Apelberg, och om så åstundas, kan grödan åsven emottagas.

En uti bref innesluten Landtråuteri-fedel, daterad den 11 Jun. 1761, och stor 935 Dal. S:mt, är förkommen, och inlöses ej tils widare.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 1 Augusti 1761.

Lärda Småsaker.

Konsten at tjusa ormar, och därmed förtjena pengar, war fordom et monopolium hos Psyller i Africa, och Marser uti Italien, hwilke sednare för den orsaken bestyltes för truldom. Nu för tiden äga endast några Egyptiska bonde-slågter, som Doctor Hasselqwist intgar, denna härliga hemlighet, och bruka den samma som et näringsång, hwarföre de ock dölja hånne inom sig sjelfwe, förmodeligen på det ingen utom strået må göra dem ingrep i et så profitabelt handwerk. De gamle hafwa trodt, at tjustringen sedde med wissa formulärer af beswårningar och sänger, såsom man kan se af Davids 58 Psalm, och ärtillige hednisse Skribenter. Sålfsamt, at den lumpna konsten, som i 3000 år bewisligen waret idkad, icke kunnat up-täckas, och blifwa almännare bekant; i synnerhet sedan werlden blifwet så uplyst i Natural-historien. Om denna hemligheten är wärd alle naturalisters

h h

un-